

طبق قانون دختران بالای ۱۸ سال برای انتخاب محل زندگی محدودیت ندارند

پرسش:

دختر ۴۲ ساله ای هستم که شغل خوبی دارم و دلم می خواهد مستقل زندگی کنم. با خانواده ام اختلاف ندارم. آنها را می پرستم. اما دلم می خواهد زندگی کوچک و مستقلی داشته باشم. آیا این خواسته من اگر بخواهم آن را اجرائی کنم غیر قانونی است و مجازات دارد؟

پاسخ:

خیر. کاملاً قانونی است. در قانون، ماده و تبصره ای نداریم که استقلال عمل شما را برای انتخاب مسکن مورد علاقه تان ممنوع یا محدود و مشروط کند. از ۱۸ سالگی به بعد قانون، دختران را برای انتخاب اقامتگاهی جدا از خانه پدری و مادری آزاد گذاشته است.

پرسش:

ممکن است نشانی قانونی را که متناسب است با این استقلال اعلام کنید؟

پاسخ:

مجوزهای قانونی همیشه صریح بیان نمی شود. بلکه باید آن را با استنباط از قوانین درک کرد. برای مثال قانون گذرنامه اجازه می دهد که دختران و پسران پس از ۱۸ سالگی آزادانه و بدون ارائه رضایت نامه رسمی از پدر یا جد پدری تقاضای صدور گذرنامه کرده و از کشور خارج شوند. وقتی قانونگذار خروج آزادانه از کشور را به دختران اجازه داده، حتماً خروج از خانه پدری و انتخاب مسکن مستقل در هر جای کشور را هم برای آنان ممنوع نکرده است.

پرسش:

پس چرا با هر کس مشورت می کنم، من را از قانون و مجازات و بی آبرویی می ترسانند و هشدار می دهند بی خود و بی جهت برچسب "دختر فراری" را به خودت نچسبان و خودت را سکه یک پول نکن.

پاسخ:

دوستان و مشاوران شما از قانون سخن نمی گویند. بلکه از فرهنگ عامیانه و ارزش های تثبیت شده در آن می ترسند و شما را می ترسانند. در این باورهای عامیانه که گاهی تحصیل کرده های ایرانی، زن و مرد، از آن تاثیر پذیرفته اند، صفت تحقیر آمیز "دختر فراری" جا افتاده است.

رسانه ها به جای اطلاع رسانی پیرامون این برچسب که اهانت به حقوق انسانی دختران است، پیاپی آن را تکرار می کنند و در اشاعه این صفت در جامعه نقش چشمگیری داشته اند.

آن چه با این نامگذاری بلافاصله متبادر به ذهن می شود، این است که دختر مورد نظر، دختری فاسد و هرزه است.

این پیش داوری بسیاری از دختران شایسته ایرانی را که فقط اراده کرده اند از حق قانونی و انسانی خود برای انتخاب مسکن استفاده کنند، از نظر روانی خرد کرده است.

پرسش:

می گوئید چیزی به نام "دختر فراری" در جای صفتی مجرمانه در قوانین ایران نیست؟

پاسخ:

به هیچوجه. مثل بسیاری برچسب زدن ها بر ضد زنان، من در آوردی است. باید با آن مبارزه کنید.

پرسش:

چگونه؟

پاسخ:

هر وقت این صفت را در نوشته ای یا خبری در رسانه های کشور دیدید، از آن رسانه بخواهید مستند قانونی آن را انتشار بدهد. اگر نداد، اعتراض کنید تا به تدریج رسانه های کشور متقاعد شوند که نباید از فرهنگ عامیانه دنبایه روی کنند و برای خوش آمد متولیان آن فرهنگ، زنان را تحقیر کنند.